

Ændringsforslag. Jeg vilde foretrække, om det kunde beholde Paragrafen saaledes, som den var vedtaget ved 2den Behandling. Det forekommer mig, at hele det Forhold da stod klarere, og at der var mere Sikkerhed for Arbejderen, end hvis vi vedtog den i den Stikfelse, som Udvalget foreslaar. Søvrigt kan jeg ikke negte, at det skulde glæde mig, om det kunde lykkes at faae Slutningen af § 3 udstemt.

Clausen: Jeg har begjæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorover der er forlangt delt Afstemning. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dersom man stemmer det første Punkt ud, umuliggjør man enhver Brug af Børn ved Maskiner, medmindre Forældrene stadig ere til Stede. Det tror jeg er temmelig vidt at gaa. Hvad vi vedtog ved 2den Behandling, var en Indskrænkning af den Brug, man har gjort af Børn hidtil. I Stedet for, at man har kunnet benytte Børn fra 10 Aar, og i endnu yngre Alder, uden noget som helst Tilsyn ved Maskiner, satte man ind ved 2den Behandling, at Barnets Forældre eller Foresatte skulde føre Tilsyn dermed. Det var et Fremskridt, til Betryggelse af Børnene mod, hvad vi hidtil havde haft. Men at gaa til, at de kun maa bruges ved Maskiner udelukkende under Forældrenes Tilsyn, er jeg bange for fører vel vidt. Jeg hørte nok under 2den Behandling det ærede Medlem for Njebenhavns Ste. Valgkreds (P. Holm) gøre opmærksom paa, at Børnene ofte optage Faderens Arbejde. Ja, det er sandt, men det kan ogsaa være, at Faderen har Arbejde, naar Barnet har Arbejde, og at hans Arbejde ikke strækker til til at føde alle de Munde, han er Fader til. Det kan ogsaa ske, at manges en Enke maa lade sine Børn gaa ud for at tjene deres Brød, for at de derved kunne hjælpe til Familiens Underhold. Det er ganske vist rigtige Tanker, det ærede Medlem har fremsat, men for at de kunne føres ud i Virkeligheden, maa vi komme til at staae saadanne Betingelser til Stede, at Enker og Faderløse kunne faae deres Ophold uden at være henvisne til at søge det ved Fattiggæsenet, naar man forbyder dem Brugen af den lille Arbeidskraft, de have. Derfor er jeg meget betænkelig ved, at man stemmer denne Ændring ud. Jeg kunde nok have ønsket, at de ogsaa ved at føre i en Hestegang skulde være under Foresattes Tilsyn. Ved „Foresatte“ forstaaer jeg naturligvis den, der leder Arbejdet paa Arbejdsgiverens Vegne, eller den, der er sat til at have Ophyn med Arbejdspolkene eller med vedkommende Børn,

som anvendes i Arbejdsgiverens Tjeneste. Medens jeg har Ordet, vil jeg støtte det ærede Medlem fra Bordingborg (Møhr) i Anbefalingen af det Ændringsforslag, der er stillet af ham og mig i Forening med 3 andre ærede Medlemmer. Som det vil erindres, blev Dagpengene ved 2den Behandling fastsatte til 6 Kr., og jeg har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa til den Forhøielse, som 5 andre ærede Medlemmer i Udvalget ere gaaede ind paa, nemlig en Forhøielse af Dagpengene for Inspektorerne til 8 Kr. og for Assistenterne til 6 Kr. Jeg tror ikke, der er tilstrækkelig Anledning til en saadan Forhøielse, hvorimod Tanken om, at der ikke skal gives fulde Dagpenge, hvor ikke en hel Dag er anvendt, er fuldstændig rigtig. Det er dette, der begrunder vort Ændringsforslag om, at naar ikke et helt Døgn anvendes, skulde Dagpengene nedfattes fra 6 til 4 Kr. og fra 4 til 3 Kr. Jeg skal anbefale det høje Thing at stemme for dette Ændringsforslag, idet jeg, som jeg allerede har bemærket, ikke finder tilstrækkelig Anledning til en Forhøielse af Dagpengene. Man maa jo dog gaa ud fra, at Dagpengene ikke skulde være just saadan anlagte, at de skulde være anlagte paa en Lønningssforhøielse, men kun ligesvem paa at yde Erstatning for de Udgifter, der paabehødes vedkommende Inspektører og Assistenten ved at være borte fra Hjemmet. Vi maa dog ogsaa huske paa, at idet man bliver borte fra Hjemmet og faar Dagpenge dertil, spares der ogsaa Noget i Hjemmet; det har ogsaa en vis Betydning. Jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag. Maa jeg gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg ogsaa finder, at hans Ændringsforslag, hvorved han vil indføre „Dyr“, kan udelades. Jeg skal henstille til ham, om han ikke finder Anledning til at tage det tilbage.

Christianien: Anledningen til, at jeg har forlangt Ordet, er Ændringsforslaget under Nr. 16 til sidste Stykke af § 19. Hvad Meningen med denne Forandring egentlig skal være, er det ikke let for en Lægmand at forstaa, men det synes ganske vist at fremgaa af Ordene, at Meningen er den, at naar en Arbejdsgiver sætter en Anden paa sin Plads, er han fri for Ansvar, hvis en Arbejder ved den Paagjældendes Forsømmelighed kommer til Skade. Jeg har ikke troet, at dette kunde lade sig gøre, og at en Arbejdsgiver, som jo dog har Ansvar for, om han sætter en paalidelig Mand eller ikke i sit Sted for at faae et Arbejde besørget, kunde blive fri for Ansvar blot ved at sætte en Anden paa sin Plads. Naar denne saa